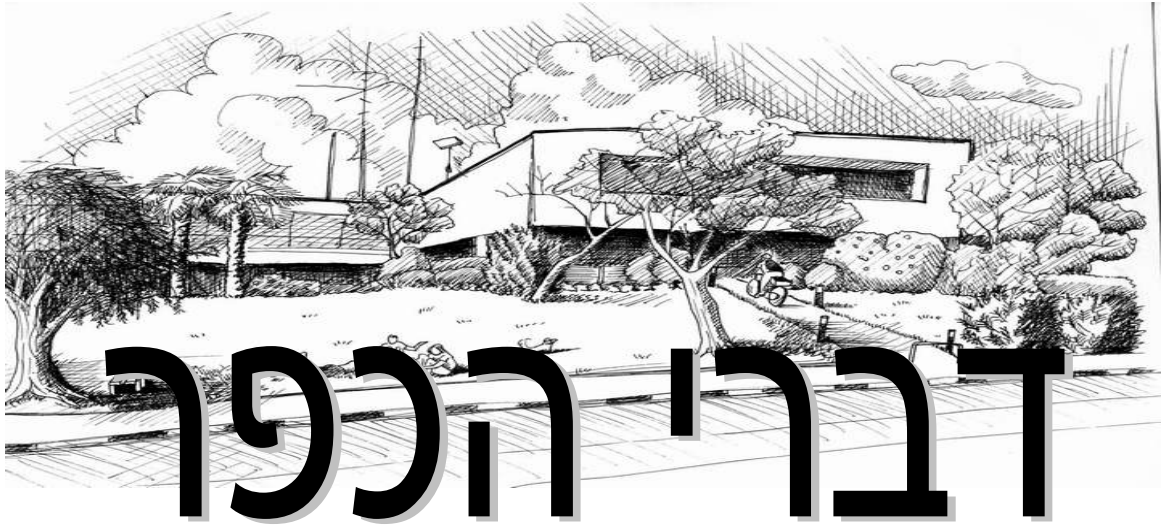

אמא אדמה

מילים: יענקל'ה רוטבליט

היא תביט אלי טובה וחכמה
כמו בבן השב הביתה מן הדרך
תחבק אותי אליה בנשימה חמה
אמא אדמה.

היא תגיד - "אתה עייף מן המסע
אל תפחד אני חובשת את פצעך"
היא תיקח אותי אליה כשאקרא בשמה
אמא אדמה

היא תביט אותי אלי טובה וחכמה
היא שקטה כל כך וכמו תמיד סולחת
תחבק אותי אליה בנשימה חמה
אמא אדמה.

גיליון מס' 2090 *ט"ז באדר א' תשס"ח * 22 בפברואר 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il

על אימא שלנו

אמא שלנו פגשה את השבץ בדיוק ביום השלושים למותו של אבא, והאמת היא שבדרך לבית החולים חשבתי לעצמי שאני בכלל לא מופתעת- לא באמת חשבתי שאמא תיתן לאבא ללכת לבד לאן שלא הלך.

בביקורי אצלה ביום השני לאשפוז היא פתחה חצי עין ואמרה לי: "היום אני אמורה לקחת פוסיד ולא נתנו לי". רווח לי מאוד, הנה הוכחה שהמוח שלה עדיין שלה ולפחות נוכל לשוחח בזמן ההמתנה להחלמתה, או למותה.

כמעט שלושים יום נוספים עברו שבהם נלחמתי להתאוששותה. היו ימים בהירים יותר ופחות, ימים של תקווה קלושה וקלושה יותר, איש לא אמר עליה אבודה עד לרגע שבו אבדה. מסכנה, קטנה ומכווצת שכמותה שלא באמת הבינה למה זה הגיע לה וזה לא. ממש לא.

אמא לקחה אותנו, שני תימנים להיות לה לילדים וכשאמרתי לה: "למה עשית לנו את זה? כולם חושבים שאני עובדת זרה שלך בבית חולים ואנשים מגיבים אלפי תגובות שונות ומשונות?" והיא אמרה: "זה כדי להוכיח לכם שכשרוצים ילדים כל-כך לא הצבע, המין או האמונה משנה, העיקר הרצון לאהוב ולהעניק ללא שום תנאי. אמא לא העמידה פנים שהיה לה קל איתנו- אך זה רק חיזק אותה ואפיין את דרך חייה. בצניעות, בשקט בסבלנות באמונה חזקה באלוהים שלה, שאפשר להתגבר ולגשר על כל הצרות שהבאנו עליה. לא תמיד ידענו שהיא כל-כך אוהבת אותנו- זה נגלה לנו כשהנכדים שלה נולדו. היא כל-כך התגאתה בי ובמורדי שילדינו, נכדיה, כל-כך יפים ומוצלחים, ואהבה אותם בטירוף. אח, איזו סבתא מדהימה היא הייתה.

הדסה

זהו, אנחנו כבר יתומים פעמיים. פעם מהביולוגים ועכשיו מהורינו שבחרו דווקא אותנו. אבל אנחנו לא לבד- יש לנו את ילדינו ויש לנו אחת את השני ואת כולכם שבאתם שוב כל-כך מהר לחבק ולאהוב אותנו.

לאמא איפה שלא תהיי, תפסיקי לדאוג כבר מתוקה.
And go have some fun with Saba.

ריבה

לריבה היו צדדים מגוונים ואני רוצה להזכיר אחד מהם שקשר אותה יום יום למפגש. אני מתכוונת לעשיית הבובות, בובות האצבעות והחיות הסרוגות. בין היתר סדרות של בובות מאגדות קלאסיות: שלגיה ושבעת הגמדים, שלושת הדובים, כיפה אדומה ועוד.

היה ביקוש רב ליצירותיה. בכדי לספק את הביקוש, אני סרגתי עבודה את גוף הבובות. לכל בובה היו שני צדדים, הצד הגשמי והצד הרוחני. החלק הגשמי יצא מתחת לידיי למראית עין – סתם חתיכות קטנות סרוגות, חלקים דוממים. ריבה היתה מכניסה לחתיכות הסרוגות רוח חיים. לא בהנפת מטה קסם אלא בעבודה קפדנית קסומה, באהבה רבה, בתשומת לב לאפקטים קטנים והרי לכם פינוקיו. הבובות קיבלו חיים משלהן. כל בובה או חיה והאופי שלה. התוצר המוגמר הפך ממש לפריט של אספנים. כל זה משאריות של צמר שמצאו את דרכן למדפים התפוחים בממלכתה של ריבה.

מי שהספיק לרכוש אחד ממעשה ידיה – יצא זוכה, מי שלא – הפסיד.

אני מדמיינת לעצמי שבשערי גן עדן, מצטופפות המון רב של בובות סרוגות לקבל את פניה.

יהי זכרה ברוך

רחל אבידור

ימי הולדת

24.2 פאול בלגורי
יונה אורן
יריב פרימוסט
בר עתיר (נכדה ו. מנדזיגורסקי)
סול קסדן
מיה-לימור בן-נתן (נכדה)
עדן בן-דוד
מיה ווטרמן (נכדה)

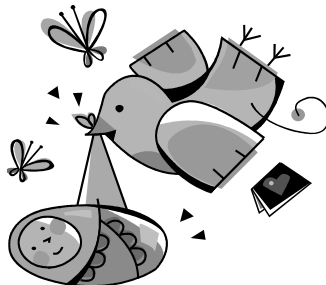

25.2 פול גלוק
ארנה מימרן
ג'וני לוי (מש' ג'קסון-פלינק)
אלמוג כץ

26.2 אופיר אורן (נכד-ריינס)
שילו איילון
נעמי ריפקינד (נכדה)
יואב הריס

27.2 איתמר ברוך (נכד מדר)

28.2 לירן לינטון

מזל-טוב

לאיליין ואלן
עם הולדת הנינה
להורים בועז וסיוון
לסבתא וסבא ג'יימס ואן
ולכל המשפחה הענפה

פירורי סופה...

השעה כבר הרבה אחרי חצות בלילה בין שני ושלישי. בחוץ בטח די קר אבל חוץ מזה אין הרבה סימנים לסופה האימתנית ש"הובטחה" על ידי החזאים. בכלל שמתם אולי לב שמאז שתחזית מזג האוויר הפכה להיות "אייטם" טלוויזיוני והחזאים למגה סלבריטאים, אין לנו כבר סתם יום חורפי גשום וקר, אלא תמיד זו מינימום "סופה", שחייבים לדבר עליה לפחות שבוע לפני, ואחר כך עוד כמה ימים על בעצם למה זה לא היה חמור כל כך כמו שברברנו שבוע שלם... לאן נגיע אם גם לחזאים לא נוכל יותר להאמין במדינה הזאת? היכן הימים שתחזית מזג האוויר הייתה בדמות שקופית של גמל משועמם וכיו"ב בשלהי מהדורת "מבט" של חיים יבין?

ביום רביעי שעבר הוכרזה שביתה כללית בכל ישובי קו העימות עקב הכוונה הממשלתית לשנות את מפת הטבות המס הארצית שנהוגה כעת ולהכניס תחת מטריית הזכאות עוד מאות ישובים בלי כמובן לשנות (כלומר להוסיף) למסגרת התקציבית הכרוכה בהטבות האלה. בין הצעקות והמחאות ניתן היה להבין שגם היום הנהנים בפועל מההטבות הם אולי 20% מהתושבים בעלי ההכנסות הגבוהות במילא ושאר 80% בכל מקרה לא נהנים מכך, לפחות לא באופן ישיר. אני לא יודע אם אנחנו ככפר הנשיא נהנים מההטבות היום, או אמורים ליהנות מהן אחרי השינוי, שלפי דעתי לא ייצא לפועל בסופו של דבר. מה שכן, לא צריך חוש ריח מפותח מידי כדי להבין שההחלטה תהיה קשורה לניצני הבחירות שהחלו להנץ בארצנו.

רננה זולטי ושירה שטיינר תופענה ביום חמישי הקרוב במסגרת מקהלת "צליל" של מרכז "קלור". ההופעה תוקדש לגיוס תרומות עבור חבר חולה הזקוק לניתוח. פרטים נוספים אני מניח שאפר לברר במרכז "קלור" למי שיכול ומוכן לסייע.

יאסו נסע ליפן לביקור מולדת והותיר את רחבת הריקודים הסלוניים יתומה לפי שעה.

זאבי ניצן יחד עם עוד אמנים מציג בגלריה **HORACE-RICHTER** המפורסמת ביפו מבחר מהיצירות הקינטיות שלו. כל הכבוד. מי שמזדמן לסביבה בהחלט מוזמן להיכנס ולשזוף את עיניו באומנות המאוד מיוחדת הזו. בתערוכה ביקרו אמנים בעלי שם שהרעיפו שבחים ומחמאות על פסלו של **זאבי**. כל הכבוד.

מי שעוד הזדמנו ליפו ולא במקרה, היו מספר נציגנו שהשתתפו בכנס עולמי של תנועת "הבונים", שהתקיים שם במהלך סוף השבוע שעבר.

החברה' יודעים לספר שהיה מרגש ותתפלאו: נציגינו לא היו הקשישים ביותר במפגש הנוסטלגי...

הכוח הנשי מסתער על המפעל. **טל פלמה-וויאט** החלה לעבוד בהרכבת "המפעיל" **מירית מזרחי** מצידה מרחיבה את הענף המשפחתי שם לטובת הרכבה במחלקת הברזים, ואילו **אורית ברגר** (תושבת) מחזקת שם את תחום הנהלת החשבונות. שיהיה לכולן בהצלחה.

ואמרנו הכוח הנשי, אז כמעט באותו עניין: בית התינוקות התמלא בשעה טובה, כאשר לא פחות משבעה מתוכם הם תוצרת מקומית פחות או יותר...

במערכת החינוך עובדים במרץ רב על איוש תפקידי המדריכים, ועשן לבן נראה באופק. מקווים מאוד שעד פורים נוכל לברך" שהחיינו...

ביום חמישי הבא עלינו לטובה, שוב יתקיים בגנים מרתון הסיפורים והמרקים שכבר הפך למסורת **נעימה, מחכימה, וכמובן טעימה**

ביום שישי הקרוב תינתן לכול אוהבי השירה בציבור לתת קולם ברון בערב מיוחד בפאב שיתנהל בהנחיה מקצועית. פרטים נוספים על לוח המודעות וכולם כמובן מוזמנים.

וביום שבת ב-10.00 בבוקר שוב נפגשים במגרש החנייה לטיול משפחות של "חוג המשוטטים של גדי". הטיול הקודם היה מאוד מוצלח ומומלץ. פרטים נוספים אצל **אבלין** או בלוח המודעות הרגיל / האלקטרוני. ראו הוזמנתם!

לטובת המשתמשים בשירותי מחסן הבגדים אנו שמחים לבשר שבמקום נערכו שינויים שהופכים את המקום מרווח וידידותי יותר למשתמש. הצוות המסור עומד לרשותכם כמו תמיד.

גם אנחנו רוצים לצרף את תנחומינו **להדסה ומורדי בו נתן** וכל בני משפחתם על מות האם **ריבה בו נתן** ז"ל. חיוכה הטוב והתמים יחסר לכולנו. מי ייתן ולא תדעו עוד צער. **ומורדי**: נשמח לראותכם הרבה יותר ובנסיבות יותר משמחות.

עדיין אני לא שומע או רואה ממטרים כבדים בחוץ. מי יודע אולי כשנתעורר עוד מעט נקום למראות לבנים של ההרים מסביב כמו לפני שבועיים. אז בינתיים שיעבור לכם הכול ממול. ולמרות שמינון ההזכרה שלי ירד בצורה ניכרת אני מקווה שאתם לא שוכחים לנסות ולעשות (לפחות) מעשה טוב אחד ביום. שבת שלום ושבוע טוב לכולכם.

דורית אבי אביב גליל בת-אל גולן ליהי וכרמל רוזנקרנץ וכמובן גם דניאל.

לכל מנחמינו

אין לנו מספיק מילים להודות לכם על שלקחתם אותנו ברצינות

ואימצתם אותנו אל לבכם ועשיתם הכל למענינו

שיהיה לנו נוח ונעים אחרי מותה של אמא.

שניפגש בעתיד במקומות יותר שמחים

ונזכור לכם את כל מעשיכם הטובים.

באהבה גדולה,

מורדי לידיה והבנות, הדסה ויואב.

שרה עדיין בניו-יורק

שלום לכל קוראי דברי הכפר. אני עדיין נמצאת בניו-יורק: עובדת, הולכת להרבה קונצרטים, הצגות, מוזיאונים. לפני שבוע נסעתי לעשות סקי בפעם הראשונה בחיי. אחייני עובד באתר סקי וקבלנו (אחי ואני) שעור + רכבל + בילוי באתר חינוך. נפילתי קצת, אך הצלחתי לגלוש כמה פעמים בצורה מכובדת. הבעיה היא הציוד הכבד- נעליים מאד קשות ולוחצות. אני מעדיפה להחליק על קרח- ספורט שאני מכירה מילדותי בגרמניה.

אני עדיין עובדת בברליץ ולומדת להכיר אנשים מארצות שונות. כרגע יש לי קבוצה של ארבעה סטודנטים צעירים מאיטליה, שבאו לניו-יורק בחופשת הסמסטר לבלות ולשפר את האנגלית שלהם. הם גרים בחוות פרטיות על יד מילאנו, וסיפוריהם על החקלאות בארצם דומים לבעיות החקלאים בישראל.

בעוד שבועיים אני אסע לגור ולעבוד (יעני "אורח עובד") בקומונה אמריקאית בוורג'יניה, במשך שלשה שבועות. זאת קומונה הקיימת כ-40 שנה, ונראה לי שהיא הקומונה הגדולה ביותר בצפון אמריקה. יהיה מעניין לראות איך הם

מצליחים לשמור על השיתוף והשוויון. יש שם כ-100 חברים. אדווח לכם על ממצאי בעוד כחודש.

אני רוצה לשלוח את תנחומי למשפחת מנג'יגורסקי/מרום על פטירתו של יענקל, ולבני משפחת בן-נתן על הסתלקותה של ריבה מנוף קבוצנו. יענקל היה שכן, וריבה היתה המטפלת של ילדי הראשון. יהי זכרם ברוך. לבלה- ברוכה הבאה לשכונתנו.

תמשיכו להחזיק מעמד בלעדי (עד תחילת אפריל). אני מתגעגעת ומצפה לראות את השינויים השונים שחלו בקבוץ בזמן העדרי.

שרה דבולט

כנס ארגון ותיקי הבונים

בסוף השבוע שעבר התקיים הכנס השנתי של ארגון ותיקי הבונים. השתתפו בערך 150 ותיקים שהגיעו למלון ביפו מכל חלקי הארץ ובילו שישי-שבת ביחד. התכנית הייתה מאד גדושה ומגוונת וכללה הרצאות בנושאים שונים, כגון פוליטיקה וארכאולוגיה, שני טיולי רגל בשכונות הצמודות של תל אביב הישנה ויפו העתיקה. בנוסף נערך יריד ספרים שהחברים הביאו ושירה בציבור. נותר הרבה זמן למפגשים בלתי פורמליים בין החברים ויכולנו להעלות זיכרונות משותפים מתקופות בעבר שבילינו יחד. האווירה הייתה חמה וידידותית ותנאי המלון היו נוחים כך שנוצרה הרגשה מאד נעימה. רציתי להוסיף עוד ידיעה אחת. בשבת בבוקר התקיים חידון שנתי כשגביע כסף הוענק לקבוצה המנצחת. אני שמח לדווח שקבוצת כפר הנשיא זכתה לאליפות והביאה הביתה את הגביע שישאר בקיבוץ עד לשנה הבאה. כל הכבוד לוועדה, בריכוזו של אריה וולפין, שארגנה את הכנס הארצי.

ג'וני

חיסוני שפעת

לכל מטופלי המרפאה שלום רב,

ההדבקה ההולכת וגוברת בשפעת וסיבוכיה (כולל מוות בצעירים) מחייב אותנו להגן על עצמנו
אנו פונות לכל אחד ואחת מכם שעדיין לא התחסנו
לפעול באופן מידי כדי להתחסן.
מי שמעוניין – ישנם מספיק חיסונים לכולם. מומלץ מאד לכולם.

בברכת בריאות - צוות האחיות

פתיחת תערוכה.

אז מה היה לנו : יום ד' , 2008-02-13 . הגיע הרגע שצריך להביא את התמונות לחולון . למשכן לאמנות "בית מאירוב" . רחוק . הכבישים עמוסים . אבל תודות לעזרה ולנהיגה הטובה של שלמה ויסבקר , הגענו בשלום ובזמן למקום . פרקנו את השחורה . התרשמנו מהמקום . לא גדול . שתי קומות . נחמד ונעים לראות בו תערוכות . ורק לתערוכות המתקן קיים . לא תלינו את התמונות . יש שם אנשים מנוסים ונחמדים שזה התפקיד שלהם וכנראה גם התחביב . ומגיע להם תודה על העבודה המצוינת שעשו .

המשך.....

שבת 2008 – 02 – 16 . יום פתיחת התערוכה . קמנו מוקדם . דינה ואני . נסענו על הבוקר לחולון . מזג האוויר נהדר . הכבישים לכיוון דרום כמעט ריקים . לכיוון צפון : כולם כנראה נוסעים לפסטיבל השלג בחרמון . הגענו . היינו צריכים להיות שם מוקדם . לפני הפתיחה . כדי לסמן את התמונות : לכל תמונה מספר . גם הנחנו על "קוביה" את הרשימה עם השמות של התמונות לפי המספרים . גם כרטיסי ביקור . והסבר קצר על התצוגה . הצלחנו לעמוד במשימה . (בהמשך הסבר על התערוכה "קווים בטבע" .) עד הפתיחה של התערוכה הספקנו לראות את כל היצירות של האומנים האחרים שמשתתפים בתערוכה . מאוד התרשמנו . הכרנו את האומנים . גם הם הגיעו בזמן .

המשך.....

ואז הגיע הרגע . הפתיחה ! הייתי בלחץ אטומי . לא קל לי להיות במרכז ההתעניינות . היו שם המון אנשים . האוצרת של התערוכה : הגברת פיוטה ויתקין . וגם ראש עיריית חולון מר מוטי ששון . כל המבקרים עמדו באולם הכניסה . הגברת פיוטה עמדה על המדרגות המובילות לקומה השנייה . ליד המעקה . היה רגע שכאילו עמד שם הרצל . על המרפסת ליד המעקה . רק לא היה זקן . אז פיוטה אמרה כמה מילים . ברכות . כמו שמקובל בפתיחות . אחר כך נתנה את הבמה לראש עיריית חולון . גם מוטי ששון ברך ברכות . אמר כמה הוא מעריך את האומנים מהקיבוצים . הזכיר בחצי מילה שהיום מצבם של הקיבוצים לא כל כך טוב . אמר גם דברים נחמדים על התערוכה . וכולם מחאו לו כף .

ואז הגיע הרגע הכי מפחיד מכל התערוכה. מקובל שאחד או יותר מהאומנים אומר כמה דברים. טוב ונחמד. אבל לא כשפתאום מטילים את התפקיד המכובד עלי...! טוב שלקחתי את הדבר בחשבון. ולמרות שבקשתי מראש שלא אני אדבר, הכנתי כמה מילים בכתב וטוב שעשיתי. (בהמשך ה"נאום" שלי). אז נאמתי. גם אני. מובן שהיו כמה אנשים שצעקו "לא שומעים!". וברור שלא דברתי בתוך המיקרופון. אבל הכל עבר בשלום ועל הצד הטוב. גם מחאו כפיים...! כולם נהנו והתרשמו מאוד. מהתמונות. מהפסלים. מהאנשים. וכמובן.....מהכיבוד שסופק ע"י האומנים עצמם. לפי המתכונת של כפר הנשיא: "כיבוד יוגש".....! נשארנו באולם התצוגה. היו הרבה שאלות. הסברנו את התמונות. את ה"איך" ואת ה"למה". וכמו שלכל דבר טוב יש סוף, גם יום זה נגמר. אבל לא לפני שבקרנו אצל האח של דינה. שגר בחולון. אכלנו שם ארוחה חבל על הזמן! אך גם זה נגמר, חבל. חזרנו הביתה. עייפים אבל מאוד מרוצים.

קווים בטבע

בטבע אני רואה נופים של ערים, כפרים, שדות והרים. נופים של ים, זריחות ושקיעות. אלפי גוונים וצורות. הטבע בנוי רובו מקווים מעוגלים. בני האדם מייצרים בדרך כלל דברים עם פינות חדות וקווים ישרים. יש ניגוד בסיסי בין הצורות שבטבע לבין הצורות שהן מעשי ידי האדם. בציורים אני מנסה לבטא את ההרמוניה שבין הטבע לבין יצירות בני האדם. כיצד עיר הבנויה מקווים ופינות חדות, משתלבת בתוך הנוף של הטבע הסובב אותה. נוצר מכלול מעניין ואסתטי שיש בו חוויה חזותית של צבע ורגש.

הציורים הם קומפוזיציה של קווים, צורות וגוונים. קומפוזיציה שהיא ספק מציאות ספק מופשט וללא גבולות. כמו בטבע. הציור הנופי הוא קטע הלקוח מדבר אין סופי כמו צלום. כאילו שנעשתה הפסקה רגעית של התבוננות בקטע מן הנוף. הצורות פורצות קדימה כאילו דוחפות את עצמן אל מעבר לגבולות הציור. הדבר גורם להרגשה של קשר, וחיבור עם הסביבה.

בציורי אין דמויות, אין חיות וציפורים. הם מחוץ לתמונה. החיים הם בתוך תנועת הצמחייה, בתוך זרימת המים, תנועת השמים וההרים. הכל חי. אף שאין דמויות מוחשיות.

הערים שבנופים נראות שלוות . אך הן אוצרות בתוכן חיים שלמים.
הצבעוניות הרבה שבציורים מבטאת אופטימיות וציפייה דרוכה לדברים טובים
ושמחים שעומדים לקרות.

אבל מעבר לכל האמור : בציור מתבוננים ורואים בו את מה שמרגישים באופן
אישי .

מרדכי ברור.

דברי האומן.

שלום לכולם. תודה שבאתם. מי מקרוב ומי מרחוק.

רוצה אני להודות לראש עיריית חולון , מר מוטי ששון ולצוות עוזריו על
ההזדמנות שקבלנו להציג כאן במשכן לאומנות "בית מאירוב", את יצירותינו.

לא הספקתי להכיר באופן אישי את האומנים האחרים אבל מאוד נהניתי
והתרשמתי מהתצוגות והיצירות שלהם. כן ירבו.

על התמונות שאני מציג בקומה השנייה. "קווים בטבע". יש דף הסבר ואתם
מוזמנים לקרוא .
ולהתבונן בתמונות . וכל מילה נוספת מיותרת. כמו שפאבלו פיקאסו אמר:
" יצירה לא חיה אלא רק כשמתבוננים בה".

ועוד מילה לסיום:
רציתי במיוחד להודות לפיוטה. הצלחת להקים תערוכה מקסימה.
לתפארת עיריית חולון.
לתפארת אומני הקיבוצים.
ולתפארת מדינת ישראל.
תודה.

מרדכי ברור.

חולון.

16 - 02 – 2008

*מכתב זה הגיע בדואר ישראל ונענינו לבקשת ליאור ש. לפרסמו ב"דברי הכפר".

סידני 18 ינואר 2008

לחברים שלום,

ברצוני לפנות אל כל אחד מכם באופן אישי, ולשתף אתכם בנושא כואב שמטריד ומציק לי כבר שנים רבות.

מרביתכם ודאי זוכרים, שבמבצע ליטני בדרום לבנון במרץ 1978 נפל אחי, סגן בצה"ל, ארנון שוורצמן ז"ל. שבועיים לאחר מכן נפטר אבי, אייבי ז"ל משרון לב.

מספר שבועות לאחר המכה הקשה הזו הגיעו נציגים ממשרד הבטחון אל בית המשפחה ומסרו לנו שייקים בעבור ביטוח החיים שהיה על שם ארנון. את השייקים העברתי לידי הקיבוץ למשמרת, עם הבטחה והתחייבות מצד הקיבוץ לייעד אותם למטרה אחת – להקמת מפעל הנצחה על שם ארנון במועד ובמקום שהמשפחה תראה לנכון ובשיתוף הקיבוץ.

מאחר וכולנו ובמיוחד אימי, יוספה ז"ל, לא היינו בכוחות הנכונים "להתעסק" עם הנושא הכל כך טעון הזה, זמן כל כך קצר לאחר האסון – נתנו לזמן לעבור.

לימים, כשכבר הרגשנו חזקים להתחיל לפעול לקראת אמצע שנות ה-80, נכנס כפר הנשיא למשבר כלכלי קשה, ואימי ביקשה שנחכה בינתיים עם עניין ההנצחה לימים אחרים. כך עברו להם עוד מספר שנים.

אימי לא הולכת ונעשית יוצר צעירה, המועקה מהאבדה הקשה הלכה וכירסמה בה עמוק יותר ויותר. באחד מביקורי בארץ בתחילת 1991, החלטנו לפנות שוב למוסדות הקיבוץ על מנת להתחיל להזיז דברים. בתשובתם נאמר לנו שעומדת לקום וועדת הנצחה. ממש ממש באלו הימים. וועדה שתתייחס ותטפל בנושא שלנו ממש בעדיפות ראשונה ושנחכה עוד קצת.

אימי, שנשארה בקיבוץ בגפה, חלשה, שבירה ותשושה, שעל פי אופייה לא רצתה "לעשות גלים", החליטה שנחכה להקמת הוועדה. כך עברו להם עוד מספר שנים.

הוועדה המיוחלת עדיין לא קמה, ובצר לנו החלטנו אחרי מספר שנים שוב לפנות לקיבוץ, ושוב נענו – שאין לנו מה לדאוג, המשק ידאג בבוא היום יחד איתנו להנצחה.

באותה הפנייה ביקשתי לברר גם, מה קורה בינתיים עם הכסף שהעברנו למשמרת. נאמר לנו שהכסף סגור בחשבון בנק צמוד. צמוד – לכל מה שהיו מצמידים אז לחשבונות בנק, ושאין לנו מה לדאוג!!

על מנת שלא להלאות אתכם הסיפורים ארוכים ומתמשכים – להזכירכם העניין נמרח כבר כמעט 30 שנה. אשתדל לקצר.

לפני מותה הבלתי צפוי של אימי, פנינו שוב. התשובה לא הגיעה בזמן שאימי תוכל לשמוע גם...

בזמן השבעה על אימי פניתי שוב לנציגי הקיבוץ. הם ביקשו זמן לברר. בתשובה שקיבלתי נאמר לי שהקיבוץ מוכן למצוא חדר במקום כלשהו במשק, ולתלות שם תמונות של ארנון... לא ידעתי אם לבכות או לצחוק... זה לא לפי רוח הדברים וההסכמים שהיו בנינו ואני בכלל לא בטוח שהיתה זו הצעה עם כוונה רצינית.

נציגה אחרת מטעם הקיבוץ, אליה פניתי בצערי, כתבה לי במכתב תשובה (ואני מצטט) - "...המשק אכן מודה שקיבל מכם כסף שמטרתו היתה להנצחה. היום כפי שאתה בטח יודע, המשק לא יודע לאן נעלם הכסף ועל כן כדאי שתדע מהנושא הזה ותישכח ממנו..." ועוד הוסיפה במכתבה – "...בשביל מה להכנס לעימותים מיותרים עם הקיבוץ..." (דברי נציגת הקיבוץ).

חברים יקרים! אחת מהסיבות שכל כך הרבה זמן עבר מאז כל ההבטחות וההתחייבויות, ולא נעשה דבר היא, בדיוק מהסיבה המוזכרת לעיל – שלא רציתי להכנס לעימותים עם הקיבוץ. הקיבוץ בו גדלתי ובאדמותיו קבורים בני משפחתי. אמנם, שלא מובן לי למה בכלל זה צריך ללכת בכיוון הזה, אך עם עובדות אי אפשר להתווכח...

יש לזכור שאני בכלל לא צד כאן!

הנושא הוא בכלל לא אם אוהבים אותי או לאו, או מה מידת הסימפטיה שמי מכם רוחש כלפי, אם בכלל. ביני ובין הקיבוץ היה הסכם. התחייבות שנערכה במשותף. הסכם שהקיבוץ לא עמד בו. לדעתי לא אני זה שצריך לרדוף אחי כפר הנשיא ולבקש את, כבודו" של אחי. להתחנן בפניכם שבן משק שנפל על הגנת המקום יזכה להנצחה ולא יזכור.

החוב המוסרי, הערכי והמצפוני הינו של הקיבוץ כלפי ארנון ובשום פנים ואופן לא כלפי!!

אם למוסדות הקיבוץ במשך השנים, היתה טיפת הגינות ויושר, היו באים הם למשפחה ואומרים – "סליחה. לפי איך שעומדים הדברים, הנצחה לארנון לא עומדת בשום עדיפות בסדר היום שלנו. קחו חזרה את הכסף שלכם ולכו תמצאו לכם מקום אחר להנציח".

לי ישנה השערה משלי להיכן נעלם הכסף שהופקד בשמנו. אך כיום המשימה היא מבחינתי, לא להתעסק ב"לערוף ראשים" או לחפש אשמים. אני גם לא

בעמדה של להאשים האחד את השני. בשנים האחרונות בכלל קורה שהמכתבים שכתבתי להנהלת הקיבוץ לא זוכים אפילו בהתייחסות או תשובה. אך את הליכי ההגיות והנימוס המקובלים בחברה מתוקנת נשאר לדין אחר... אני לא היחיד בינינו, שצריך להסתכל טוב במראה ולמצוא תשובות לשאלות המתבקשות בנושא. השנים עברו ולא ניתן להחזיר את הגלגל אחורה.

הכסף כאן אינו המטרה אלא האמצעי, והכסף בתור אמצעי ניתן לקיבוץ אז, על מנת שהקיבוץ יקח חלק ונפעל יחדיו. ממש לפי הדברים שאז הוסכמו בינו.

הזמן לדעתי הולך ואוזל. אימי לא זכתה לראות מפעל הנצחה לבנה בעודה בחיים. היא ביקשה והתחננה לפני מותה שלא נשכח ונעשה משהו להנצחת. זו הצוואה שהשאירה לי, ובשמה ובשם אחי ואבי אני פונה אליכם היום.

כפר הנשיא עומד לחגוג את חגיגות ה-60 להיווסדו. אני מקווה שהמקום בו גדלתי והתחנכתי, המקום שטבע בי את מי שאני, המקום שטמע בי ערכים, דרך ארץ והגיות, המקום ששוכן בתוך תוכי וזורם בעורקי, המקום בו קבורים אימי, אבי, אחי וסבתי, ייעד גם להתייחס לאנשיו, חבריו בעבר, בהווה ובעתיד, בצורה אנושית והוגנת ולא משנה איך קוראים להם ומי הם.

אני פונה אליכם לחשוב שוב על הדרך שנוכל להלך בה יחדיו, מתוך הבנה וכבוד הדדי ולמצוא פתרון הולם לנושא ששיתפתי אתכם כאן. אני כמובן מתנצל אם נשמעתי מתקיף. אני בטוח שתוכלו להבין עד איזה עומק מגיעים תיסכוליי.

אשמח לשמוע דעות ולקבל תגובות מכל אחד מכם, הן באופן אישי והן מעל דפי העלון. אני תקווה שלעורכת לא תהיה התנגדות לכך. אני מבחינתי מבטיח להתייחס לכל תגובה שתגיע אלי, בכל דרך שתמצאו לנכון.

בואו ונניח לעבר, בואו נסתכל קדימה. אני מבטיח שלא אטריד יותר את שלוותכם. פעם שהגענו לפתרון הולם, אדאג למצוא הנצחה תחת חסות אחרת. חסות שתראה בכך חשיבות וערך.

בברכה,
ליאור שוורצמן

טיפ קטן שכל אחד מאיתנו יכול לעשות כדי להציל את כדור הארץ שלנו

משתמשים בסוללות נטענות -במקום בסוללות הרגילות, שגורמות לנזק סביבתי חמור ביותר. אך אם כבר השתמשתם ברגילות, לכל מי שלא יודע, יש קופסא לאיסוף סוללות משומשות שתלויה מחוץ למרכולית.

נעמה ד.

Parents Page 20.2.08

Village News:

The great storm that threatened us never materialized, so we had to make do with normal cold, wet winter weather. Yes, it did snow on the Golan and in Jerusalem – much to the delight of all the youngsters.

Last Wednesday saw a general strike held in all the cities, towns and villages within striking distance of the borders of our very gun happy neighbors. This was in protest against the proposed government changes in tax brackets for those areas. As usual, about 80% of the people this would have affected, are not very rich at all.... Don't know if Kfar Hanassi would have been affected by this, but I can tell you that Tuba would have been, and they are not very happy about it!

Renana Zolti and **Shira Steiner** will be singing on Thursday 21/02 with the Zlil choir at the Claude Center. This concert is to raise money for an operation for someone who is sick. (Call the Center if you want more details.)

Yasu has gone for a visit to Japan and left the ballroom dancers bereft of his presence.

Zeev Nitzan, together with other artists, has an **exhibition** at the famous **Horace-Richter Gallery** in **Jaffa**. Anyone in the vicinity is invited to visit and Yanita tells us that his work has been very well received and hopes he will be able to sell too.

Also in Jaffa, (but not for an exhibition), were our delegates to the British Habonim meeting that was held there. They tell us it was very exciting and our people weren't the oldest there: surprise!

Our Habonim factory is adding some more of employees: **Tal Palma-Wyiat** has started work in the actuator assembly room, **Mirit Mizrachi** has started work in the valve assembly room and **Orit Berger** has found work there in the accounts department. Good luck girls and don't forget – you have to have fun too....

The **Baby house** is also full now (thankfully) and **7** of them are from our small community!

We're still looking for counselors for the kids groups but no white smoke yet. Hopefully this will be solved by the time Purim rolls around.

Also on this Thursday, 21/02, the kindergarteners will have a soup and story day – which is fast becoming a delicious tradition.

Don't forget that this **Friday** night there will be a **sing-along** in the **Coffee-Pub** with a professional organizer. (See the advert from last week.) The **30 NIS** entry fee includes coffee and cake.

Saturday morning at 10:00 we will meet again in the parking lot for another edition of **"Hike Along With Gadi"**. The last one was very well attended and liked by all. For **details** see **Evelyn** or the electronic notice board.

The **renovations** to the **laundry** have been **completed** and this makes the place seem larger and more user friendly. Space was actually cut, but is far more efficient now.

At this writing, it's still raining outside, so who knows? Maybe our storm is just beginning?

We would like to personally offer our sympathies to Hadassa, Mordi and all the family on the passing of Reva (Z"L). We would love to see more of Mordi and the family here under happier circumstances and will offer a warm welcome no matter when they come.

Have a good shabbos

Rozenkrantz Family

*We haven't words to express our gratitude
To those who showed their concern
Sympathy and care for us all;
To those who prepared and delivered
Food and comfort.
In the future when we meet,
Under happier circumstances,
We will always remember your kindness*

Hadassa, Yoav, Mordi, Lydia and the girls

Ecological Tip of the Week

Using rechargeable batteries means there's less to throw out. Just a reminder that batteries cause a lot of damage in landfills to ground water. For those who don't know, and use regular batteries: there is a special collection box for them by the mini-market door.

Naama

From the clinic

We're still in the midst of flu season, so anyone still needing a **flu injection** who hasn't had one yet is requested to come to the clinic immediately. There's plenty for all. Your health is important and in your hands!

The Nursing Staff

Letter from Sara Davolt:

Hello to all my readers. I'm still here in New York: working, taking in the concerts, theater and museums. Last week I went skiing for the first time in my life. (My brother works for a ski resort so we got the cable car, lesson and entrance to the resort for free). Yes,

I fell (a bit) but managed to ski down the slope a few times without making a fool of myself despite the heavy and relatively uncomfortable ski shoes. Personally? I prefer to ice skate – something that I did from childhood in Germany.

Still working for Berlitz and meeting people from all over the world. Right now I have a group of four youngsters from Italy who came to New York during their semester break to have fun and improve their English. They come from a small farming area in the Milano district and from their stories I can see that the problems of farmers are the same as those we have in Israel.

In two weeks time I'll be joining a cooperative in Virginia (as a working volunteer) for a three weeks stay. This particular cooperative has been continuously active since the 1940's and is probably the biggest one in north America. It will be interesting to see how they manage as a cooperative and still manage to keep equality. They have approximately 100 members now and I'll write again with my perceptions.

To the Mendzagorski/Merom clan, and the Ben-Natans – my sympathy for your losses. Reva was the very first metapelet for my first child. May they always be remembered.

To Bella Davis who is now living in Yankel's house: welcome to the neighborhood.

You'll manage fine without me (until the beginning of April). I do miss you and when I return look forward to seeing what has changed in the kibbutz.

Sara Davolt

British Habonim Congress

Last weekend we went to a Jaffa hotel for the annual Habonim congress. Approximately 150 people from all over the country took part and stayed for the entire time. We had a full and diversified program with lectures on various subjects such as politics and archeology. There were two hikes: one in the area of the Jaffa clock tower and the other between Tel-Aviv and Ancient Jaffa. A

book-exchange was in operation and, in the evening, a sing-along. But there was plenty of time available for nostalgic chats and remembering the good old days in a friendly atmosphere. Just one more thing: on Saturday morning we held the annual Habonim quizz with the winner's cup going to the winning group. I'm happy to inform you that our group won and brought home the winners cup, that will stay here until the next annual meet. Our thanks to the national organizing committee, headed by our own Aryeh Wolfin.

Johnny F.

Birthdays:

24.0224.02 Paul Bilgory

Yariv Primost

Bar Atir (V. Mendzagorski granddaughter)

Sol Kasdan

Maya-Limor Ben-Nathan (granddaughter)

Eden Ben-David

Maya Waterman (granddaughter)

25.0225.02 Paul Gluck

Orna Mimran

Joany Levi (Jackson-Flink)

Almog Katz

26.0226.02 Ofir Oren (Raines grandson)

Shiloh Ayalon

Naomi Rifkind (granddaughter)

Yoav Harris

27.0227.02 Itamar Baruch (Mader grandson)

28.0228.02 Liran Lynton

Mazal Tov on the birth of a

great granddaughter to Alan and Elaine Easton

granddaughter to James and Anne

daughter to Boaz and Sivan